

Zveza Ljudskih Tradicijskih Skupin Slovenije
Slovenian CIOFF® National Section

Bilten

Št. 2, letnik XVIII.

april 2020

Vsebina

<i>mag. Janja Ravnikar:</i>	Malo drugačno leto	3
<i>Boris Šušmak:</i>	MIFF 2020 tudi s kulinarčnim dogodkom	4
<i>Jasna Žitnik:</i>	Oj, Triglav, moj dom	4
<i>Zvone Perkovič:</i>	Veterani FS Emona v Čilu.....	5
<i>Boštjan Svete:</i>	Folklorni festival Purrin in Lautaro v Čilu.....	7
<i>Darko Korošec:</i>	Izdelava ljudskih glasbil in zvočil	8
<i>Rado Čuk:</i>	40 let okteta Deseti brat iz Ljubljane	10
<i>Alenka Klemenčič:</i>	32. Folkart.....	11
<i>Foto Arhiv</i>		
<i>Darka Korošca:</i>	Glasbila Darka Korošca	12
<i>Foto arhiv okteta:</i>	Oktet Deseti brat	12

Bilten je brezplačno glasilo članov Zveze ljudskih tradicijskih skupin Slovenije in izhaja štirikrat letno.

Naslov: Zveza ljudskih tradicijskih skupin Slovenije
Glavni trg 7
p. p. 173
4000 Kranj
e-pošta: cioff-slovenia@cioff.org
internet: www.zltss.si

Bilten ureja Uredniški odbor:

glavna urednica	mag. Janja Ravnikar
član	Božidar Fabjan
član	Štefan Huzjan

Prispevke pošiljajte na: [janja.ravnikar\(at\)gmail.com](mailto:janja.ravnikar(at)gmail.com)

Bilten se nahaja tudi na spletni strani ZLTSS: www.zltss.si.

Vsebina člankov izraža avtorjevo mnenje in ne mnenja uredniškega odbora.

Naslovnica: Socerb. Valvasor: Slava Vojvodine Kranjske.

Malo drugačno leto

Tokratna številka Biltena vas bo zaradi razmer dosegla le preko naše spletne strani in papirne oblike ne boste našli v svojih nabiralnikih. Ali bodo dogodki in festivali, ki jih objavljamo v tem Biltenu, resnično potekali, verjetno še nihče ne ve. Prav tako v ZLTSS še ne vemo, ali bomo zadnji vikend maja lahko izpeljali folklorni festival Alpe Adria, v katerega smo vložili že toliko truda in uspeli povezati soorganizatorje Folklorno skupino Šenčur, Občino Bled skupaj s Turizmom Bled in Zavodom za kulturo Bled in Turistično društvo Bohinj. Nastavljeno je vse, Dijaški dom Kranj nas čaka, a žal čaka in stoji tudi razpis JSKD. Uradno vabilo smo vsem trem sodelujočim državam poslali in skupine so izbrane. Hrvati in Italijani so nam poslali zelene podatke o številu udeležencev in program s fotografijami, Avstrijci še ne. Vse kaže, da se izvedba festivala iz letošnjega leta umika v naslednje leto, kot tudi CIOFF® Folkloriada. Vendar organizacija je stekla in program je postavljen, če ne za letos, pa za drugo leto. Verjamem, da tudi pri drugih slovenskih festivalih. Vendar v kolikor bi se ukrepi glede druženja večjega števila ljudi v mesecu maju končali, bi tak festival bil praznik za vse udeležene in škoda bi ga bilo izpustiti in premakniti na naslednje leto. Mogoče bi tako bolj dojeli, koliko pomeni druženje ljudi, ki skupaj plešejo, pojejo in igrajo. Zato vztrajamo in čakamo ter pozivamo sodelujoče. Po svetu je veliko festivalov že odpovedanih, tudi tistih, ki naj bi se jih udeležile skupine članice ZLTSS.

Poleg napovedanih organiziranih festivalov in koncertov, katerih organizatorji čakamo, kaj bo, boste kot zanimivost v tem Biltenu našli dva različna članka z gostovanja v Čilu dveh folklornih skupin v praktično istem obdobju. Ena skupina je bila zelo nezadovoljna, druga zadovoljna. Glede na odzive prve velja poudariti, da se je druga skupina takoj po družbenih omrežjih pozanimala in povezala s skupino, ki je na tem festivalu že bila. Bilo bi idealno, če bi dobivali vabila le za festivale, ki so v vseh segmentih odlični in bi CIOFF® podpiral le take, a žal v realnosti temu ni tako in to kar nekaj nacionalnih sekcij CIOFF® skuša dopovedati na naših skupnih sestankih. Če bi, ko dobimo vabilo, spraševali vsak festival o vseh podrobnostih, ki jih ta mnogokrat v času pošiljanja vabila še ne pozna, bi se zavlekel čas in tvegali bi, da ostanemo brez vabila in bodo povabili raje skupino iz druge države. Zato predlagam, da se skupine, ko razmišljate, da bi vabilo sprejele, pozanimate na družbenih omrežjih, pa tudi pri nas, katera skupina iz Slovenije ali

iz tujine je na festivalu že bila in jo povprašate po podrobnostih. Po koncu festivala pa so tu tudi obvezni on-line vprašalniki, kjer podate svoje ocene festivala tako številčno kot lahko tudi opisno. Vprašalniki gredo neposredno festivalski komisiji CIOFF®. Ta dela dobro, vprašanje pa je, koliko je CIOFF® potem pripravljen narediti, da bi se te stvari izboljšale. Do sedaj smo imeli na skupnih sestankih kar nekaj negativnih izkušenj, ko na poročanja o slabo organiziranih festivalih ni bilo pametnega odziva. Ker upanje umre zadnje, se bomo za to, skupaj z enakomislečimi kolegi iz drugih držav, še trudili.

Kot ste opazili, smo bili primorani odpovedati tudi sklicani redni Zbor članov ZLTSS, čeprav smo čakali do zadnjega, če bi ga le lahko izpeljali. Ko bo to zopet mogoče, vam javimo nov datum. Bodite pozitivni in postanite solidarni, če še niste, tako do soljudi kot do narave.

mag. Janja Ravnikar, predsednica ZLTSS

Oj, Triglav, moj dom

V 72. sezoni bo AFS France Marolt v središče zanimanja postavila plesno dediščino Slovencev v zamejstvu in po svetu. V predstavi *Oj, Triglav, moj dom* bo združila plese in zgodbe Slovencev, ki so zaradi različnih zgodovinskih razlogov ostali zunaj matične države ali pa so se iz nje izselili. Letošnja predstava bo posebna prav zato, ker bo v enem koncertu združenih kar šest zamejskih območij v različnih obdobjih, hkrati pa se bo dotaknila tudi teme slovenskih izseljencev. Koncerta bosta 16. 5. ob 19.30. uri in 17. 5. ob 18. uri v Linhartovi dvorani Cankarjevega doma.

Jasna Žitnik

MIFF 2020 tudi s kulinarčnim dogodkom

Na festivalu MIFF 2020, ki bo od 30. 6. do 5. 7. potekal v Piranu, Izoli, Kopru in Portorožu, gostimo folklorne skupine iz več EU držav. Letos bomo poskušali festival nadgraditi še z javno prireditvijo s kulinarčnim doživetjem v portoroškem Monfortu, z nastopi pa bomo napolnili prizorišča vseh obalnih mest. Vstopnine ni.

Boris Šušmak

Veterani FS Emona v Čilu

Veterani folklorne skupine Emona iz Ljubljane smo se pred tedni vrnili s turneje v Čilu. V mestu Calera de Tango je bil od 14. do 26. januarja 2020 »XIII. International Culture & Dance Festival«, na katerem so poleg slovenske skupine nastopili še plesalci in godbeniki iz Peruja, Bolivije, Kolumbije, Mehike in čilske skupine iz okolice Santiaga de Chile.

Na čilsko turnejo smo veterani Emone odšli z letalom iz Brnika do Pariza in nato z letalom po dolgem preko Atlantika in preko Brazilije do Santiaga v enem kosu. Let iz Pariza do Santiaga je neprekinjeno trajal 14 ur. V kraju Calera de Tango smo bile vse skupine nastanjene v šoli. Nastope smo imeli po različnih mestih v okolici Santiaga skoraj vsak dan. Nastopili smo tudi v največjem pristaniškem mestu Čila – Valparaisu, in sicer v gledališču z dolgo zgodovino. Med našim nastopom so se pred gledališčem odvijale znane čilske demonstracije, tako da smo občutili tudi nekaj protestniškega adrenalina.

In kakšen je bil odziv na naše ljudske plese in glasbo? Odziv na naše nastope je bil dober. Naša slovenska folklor se precej razlikuje od južnoameriške, tako po temperamentu kot po pisanosti narodnih noš. Ugotavljamo celo, da so njihove odrske postavitve bolj namenjene odrskemu šovu kot naporom po avtentičnosti. Nekatere gostujoče skupine so nastopile z živo glasbo, druge so si pomagale s posnetki. Kontrastno dogajanje na odru je zato zanimivo za gledalce.

Organizacijsko festival ni bil na kakovostni ravni. Pritoževali smo se nad nedoslednim izvajanjem programa za naslednji dan, s slabo izbiro vodičev, neprimernim transportom. Nezadovoljni smo bili s tremi prostimi dnevi, ko smo bili prepuščeni samim sebi. Spraševali smo se, kakšna so sploh pravila CIOFF® glede tega. Te dneve smo zapolnili v lastni režiji, kar nam je povzročilo dodatne stroške.

Pripravili smo si dva izleta, in sicer enega v Santiago de Chile in naprej do obmorskih krajev, kjer so se nekateri od naših članov okopali v Pacifiku, ki za takšno rekreacijo ni najbolj primeren. Santiago je tipično južnoameriško mesto z gostim prometom. Povzpeli smo se na vzpetino nad mestom, kjer smo izvedeli nekaj zgodovine in uživali v razgledu nad mestom.

Drugi izlet je bil namenjen obisku Andov, gorovja ki se razteza vzdolž skoraj cele dolžine države (nekaj manj kot 6000 km). Povzpeli smo se do nadmorske višine 3000 m, do smučišča, kjer smo ugotovili, kako drugačno je to gorovje od naših Alp in naših gora nasploh.

Čile slovi kot najbolj razvita država v Južni Ameriki. Nekateri ji rečejo kar Švica Južne Amerike. Mi tega vtisa nismo dobili. Resnici na ljubo so tam velike socialne razlike. So naselja, kjer so hiše komaj podobne hišam, in so nova ograjena naselja vrstnih hiš, ki jih poleg visoke ograje varuje še vratar z zapornico. Trgovski centri so neverjetno razkošni, kjer je mogoče kupiti izdelke svetovnih blagovnih znamk. Vendar spet kontrast: čokolada v supermarketu je v zaklenjeni vitrini ali opremljena z čipom, ki se ga sprosti šele na blagajni. Na splošno so visoke ograje okoli hiš in rešetke na oknih zaščitni znak Čila. Tudi šofer v primestnem avtobusu sedi v svojem prostoru za mrežo in prejema plačila preko majhnega okenca.

Pokrajina v okolici Santiaga je precej suha (5 deževnih dni na leto). Zato je zelenja več le tam, kjer je voda. Parke v Santiagu redno namakajo, da ostanejo zeleni. Zemlja je drugačna od naše. Deluje bolj kot mivka, zato je vse, česar se dotaknemo, prekrito z tankim slojem prahu.

Veliko je tudi brezdomcev, ki si v parkih Santiaga urejajo prava šotorišča ali kar nekaj kosov pohištva brez šotora. Zanimivo je še, da zelo malo ljudi govori angleško. Turizma ni veliko, je pa mesto verjetno zanimivo za domače turiste in izletnike, saj imajo kar nekaj privlačnih turističnih točk.

Veterani folklorne skupine Emona imamo lepe spomine na številna gostovanja. Spominjamo se nastopov na Sardiniji, Argentini, Mehiki v Turčiji, na Kitajskem in sedaj v Čilu. Člani veteranske skupine pa zelo radi obujamo spomine na gostovanje v Severni Koreji konec 80. let prejšnjega stoletja. Takrat smo kot predstavniki Jugoslavije nastopili na praznovanju rojstnega dne Kim Il Sunga, severnokorejskega predsednika. Sicer pa smo bili plesalci in godbeniki Emone v 53 letih delovanja na vseh celinah, razen v Avstraliji.

Zvone Perkovič, FS Emona, Ljubljana

Folklorni festival Purrin in Lautaro v Čilu

Turneja Folklorne skupine Svoboda Mengeš Čile 2020 se je odvijala v regiji Araucania, ki leži 700 km južneje od glavnega mesta Santiago de Chile. Je dežela ljudstva Mapuche, avtohtonih prebivalcev jugovzhodnega Čila in jugozahodne Argentine, ki danes šteje nekaj manj kot 2 mio prebivalcev, kar predstavlja 9% celotnega čilskega prebivalstva.

Sprejem v centru mesta in že takoj prvi dan nastop na velikem odru v mestu Temuco, ki je poslovno središče regije, sta nas takoj v polni meri vključila v festivalsko dogajanje. V večerni predstavi pred 1200 gledalci v nabito polni dvorani smo nastopili skupaj s skupinami iz Kolumbije, Peruja in domačimi folklorniki iz Čila. Že veličastna plesna otvoritev je nakazala odličnost predstave. Prireditvi primerno je bilo čutiti nekaj napetosti, ko pa smo stopili na oder, smo se sprostil in uživali v nastopu. Sprejem in odziv publike z dolgim aplavzom je pokazal, da smo se kot edini nastopajoči izven Južne Amerike odlično vključili v program in s kontrastom popestrili predstavo.

Turneje vedno ostanejo v spominu po druženju med skupinami. Na začetku še dokaj zadržano, a potem vedno bolj živahno smo se ob večerih vsi zibali v mešanici južnoameriških in alpskih ritmov. Polki in valčku so se pridružili plesi, kot so Cumbia (Kolumbija), Bachata (popularna glasba in ples iz centralne Amerike), Salsa (Kuba), Cueca (Čile), Rapanui (vzhodni otok sredi Tihega oceana) in Festejo (ples sužnjev, ki so živeli v Peruju – negros / negritos). Krasno vzdušje, obilo smeha ob naših izvedbah južnoameriških plesov in obratno so hitro stkali prijateljstva.

Prvi del turneje se je z nastopi in ogledi lokalnih znamenitosti nadaljeval v mestih Loncoche, Queule (ob izlivu reke *Rio Boldo o Queule* v Tihi ocean) in Tolten, sklenil pa v mestu Pucon, ki leži pod Andi na obrobju več nacionalnih parkov z najbolj znamenitim naokoli delujočim vulkanom Villarrica. Na ta način smo prepotovali dobršen del regije od obal Tihega oceana do Andov in imeli priložnost videti vso to raznolikost in pestrost pokrajine, hkrati pa z obiskom avtohtonih vasi že omenjenih staroselcev Mapuchev spoznati bogato kulturno dediščino in zgodovino.

Turneja se je nadaljevala v mestu Lautaro s predstavitvijo v povorki in kratkim nastopom pred mestno hišo, kjer se je s pozdravom župana in izmenjavo daril sklenil uradni sprejem. Zvečer je bil nastop

v bližnjem mestecu Pillanlelbun. Naslednji dan smo imeli prosto, ko so bili na sporedu ogledi in popoldansko druženje na festivalu piva.

Festivalski del turneje smo sklenili v mestu gostiteljev z večernim nastopom na prostem v idiličnem parku, ki je dal odru in razsvetljava še posebej lepo kuliso. Temperature so bile ves čas festivala zelo prijetne, saj je v tem času v Čilu poletje, v teh krajih pa temperature nikoli niso presegle 30 °C. Sledil je uradni zaključek festivala in skupna večerja, kjer je bilo kar čustveno vzdušje, saj smo se v teh 7 dneh med skupinami iz Kolumbije, Peruja in Čila že zelo navezali eden na drugega.

Za nami je tako še eno izjemno lepo in doživetij polno festivalsko popotovanje. Različne kulture, odlične koreografije, lepa pokrajina, stkana prijateljstva in vsa doživetja v festivalskih dneh nas res povežejo in pustijo nepozaben pečat.

Boštjan Svete

Izdelava ljudskih glasbil in zvočil

V času, ko se ljudje spet vračamo k izvornemu, neindustrijskemu in naravnemu, so vedno bolj pomembna tudi ljudska glasbila in zvočila – ne samo pri folklori, temveč tudi širše v družbi. Z izdelavo ljudskih glasbil sem se začel ukvarjati v drugi polovici devetdesetih let (ja, prejšnjega stoletja). Raziskovanje zvokov, glasbila, ročno delo, ljudska ustvarjalnost in naravni materiali so me potegnili v svoj svet. Glasbila izdelujem iz domačih materialov, narejena so ročno in so zato vsa unikatna. Pri svojem delu se trudim poiskati pravo ravnotežje med izvornim glasbilom ali zvočilom in potrebo po trajnejši življenjski dobi. V posebno veselje mi je tudi, kadar jih lahko na predstavitvah ali delavnicah predstavim tudi drugim, še posebej otrokom.

Zelo sem vesel, kadar me kdo pokliče ali obiše in mi sporoči, da pozna kakšno ljudsko glasbilo ali zvočilo, ki ga še ne izdelujem ali ne poznam in potem skupaj ugotoviva, kako bi ga lahko izdelal. Še posebej sem ponosen na nekaj glasbil, ki sem jih s predstavitvami in delavnicami iztrgal iz splošne pozabe ali pa jih edini izdelujem,

na primer lončeni bas in haloška žvegla. Od slovenskih glasbil in zvočil izdelujem trstenke, haloške žvegle, lončene base, čivinke, leskove piščali, orehove piščali, raglje, fičefaje, žabice, brnivke, dvojne žlice, škaf base, oprekelj, ropotulje, klopotala in druga.

Lončeni bas (tudi bajs, gudalo ali diplenjak) v starih časih ni smel manjkati pri plesu, koledovanju, pustu, kolinah in drugih prazničnih priložnostih. Čez odprtino lončenega lonca je napet svinjski mehur, sredi te opne pa stoji paličica. Nekoč so ga uporabljali le nekaj dni, saj materiali niso bili tako pripravljene, da bi dlje trajali (ne mehur, ne sirkova paličica, pa tudi črni lonec so potrebovali). Moje različice za trajnejšo uporabo imajo meh, ki zaradi posebne inovativne obdelave zdrži leta, paličica pa je stružena bukova. Lončeni bas je bil razširjen po vsej Sloveniji, najdlje pa se je ohranil v Beli krajini in Prekmurju.

Haloško žveglo so nekoč izdelovali le na ožjem območju Spodnjih Halož. Potem ko je umrl zadnji izdelovalec iz haloške družine Merc, sem jo iztrgal iz pozabe in jo edini izdelujem. Prvi pisani podatek o haloških žveglah domnevno sega v daljno leto 1487, v dnevnik obiskovalca majšperškega viteza, ki je opisoval večerni sprejem na gradu. Žveglo so stružili po posebnih merah iz slivovega lesa in jih glede na velikost poimenovali kar po številkah (od enke do devetke). Štirica, petka in šestka so najbolj primerne za igranje. Haloška žvegla je izdelana iz sredice lesa slive in ima značilno obliko. Oba konca sta poudarjena. Levi konec ima večjo odebelino, desni pa nekoliko manjšo. Izdelava haloške žvegle je zelo zahteven proces, pri katerem je potrebna velika natančnost. Haloška žvegla navdušuje s svojo vitko eleganco, toploto lesa in čudovitim zvokom.

Trstenke, piščali iz trstike, so staro slovensko glasbilo. Znane so tudi kot orglice, piskulice, pištulice, dudle ... Poznamo trstenke z enostransko ali dvostransko po velikosti stopničasto razporejenimi cevkami. V uporabi so bile zlasti v SZ, SV in JV predelih Slovenije. Nepoznavalci jih pogosto napačno zamenjujejo za panove piščali.

Škaf bas je ljudska različica kontrabasa. Na lesen škaf je pritrjena kožna opna in lesen vrat z eno struno. Ima profesionalno navijalko, je razstavljiv in zaradi kolesc lahko prestavljiv. Škaf bas je veliko basovsko glasbilo.

Darko Korošec, www.glasbila-korosec.si

40 let okteta *Deseti brat iz Ljubljane*

Osem mož, osem pevcev, osem glasov = oktet. Od 1. tenorja do 2. basa. Za svoj rojstni dan štejejo maj 1980 (dnevi kulturnega molka), z vajami pa so pričeli v jeseni 1979. Najprej so se poimenovali po rojstnem kraju Črnuški oktet, zaradi širše prepoznavnosti in številnih podobnosti z ljudskim likom pa so si po nekaj letih nadeli ime *Deseti brat*. Takrat so komaj odslužili vojaščino in ni težko razumeti, da sta jih pesem in mladost gnala na pot, a to navado so gojili vsa leta.

Še danes radi vandrajo in razveseljujejo ljudi. Obhodili so domala celo Slovenijo, zamejstvo, precej nastopali v republikah nekdanje Jugoslavije, gostovali v Italiji, Franciji, Nemčiji, Belgiji, Nizozemskem, Vatikanu in Rusiji, bili enkrat v Avstraliji, dvakrat v Severni Ameriki in štirikrat v Južni Ameriki. Preko ZLTSS so se kot njen član leta 2009 udeležili festivala v Rusiji, kjer so bili na festivalu Sadko v Velikem Novgorodu.

Za najuspešnejše obdobje štejejo zadnji dve desetletji, ko sta oktet vodila priznana glasbenika Jože Kores in Milivoj Šurbek. Njihov repertoar obsega renesanso in tuje skladatelje, skladbe katoliške in pravoslavne liturgije, priredbe in umetne slovenske pesmi, najbližje pa jim je slovenska ljudska in narodna pesem, pa tudi sodelovanje z instrumentalnimi sestavi.

Pevci so ponosni na svoje dosežke, še posebno na zlato medaljo, ki so jo prejeli na velikem mednarodnem tekmovanju v Nemčiji, pa na trenutke petja ob velikem Pavarotiju, na jubilejni koncert pred polno Gallusovo dvorano Cankarjevega doma v Ljubljani in seveda še na marsikaj. Morda tudi na generacijski prehod, ki se uspešno dogaja.

Včasih se jih vidi na TV ekranu ali sliši po radijskih valovih, posneli pa so tudi enajst samostojnih kaset in zgoščenk. Dosegljivi so tudi na youtube. Ob priliki 40. obletnice delovanja imajo po vsej Sloveniji predvidenih več koncertov. Srečno, *Deseti brat!*

Rado Čuk

32. Folkart Maribor, 30. 6. – 4. 7. 2020

Ena najbolj dragocenih osebnih izkaznic narodov sveta je nesovna kulturna dediščina, ki je skozi zgodovino izoblikovala nazore, razmišljanja in način življenja slehernega posameznika. Nešteta svetovna kulturna okolja so polna raznolike, unikatne in ekskluzivne ljudske tradicije, folklorni festivali pa izjemna platforma njene manifestacije. Mariborski Folkart, ki že od samega začetka deluje pod okriljem svetovnega nevladnega združenja CIOFF®, je eden takšnih vrhunskih praznikov svetovne ljudske tradicije. Vsako poletje obarva Maribor, kot tudi druga slovenska mesta, s pisano paletu tradicijskih barv z vsega sveta. Zato ni naključje, da je bil leta 2013 Folkart prvi folklorni festival na svetu sploh deležen častnega pokroviteljstva UNESCO, v luči 10. konvencije o nesovni svetovni kulturni dediščini.

Letos se bo odvijal že 32. Folkart. Ker pa mnogi dejavniki, ki vedno močnejše vplivajo na dogajanje po celem svetu, krojijo festivalske programe čisto po svoje, seveda pričakujemo spremembe. Kot vedno pa ostajamo optimisti, pripravljeni na hitre reakcije »tik pred zdajci«.

V tem trenutku se lahko veselimo udeležbe izjemnih Maorov z otoške dežele na drugem koncu sveta **Nove Zelandije**, katero sami imenujejo Aotearoa, »Dežela dolgega belega oblaka«. Vrhunec Folkarta! Za kontrast bo poskrbela skupina s **Hrvaške**, občudovali bomo slavonsko kolo in drmeš. Iz dežele **Šri Lanke** v Indijskem oceanu, pravijo ji »Budina solza«, prihaja znana skupina Sama Balet. Za naslednji vrhunec Folkarta pa bo poskrbela **bolgarska** skupina Pirin, profesionalci, ki seveda ne potrebujejo predstavitve. Za dodatni vrhunec nam bo po žilah pognal kri vrhunski ansambel Flor Ribeirinha iz **Brazilije**. V povsem drugačno kulturno zgodbo nas bodo s kastanjetami in ob zvokih kitar popeljali plesalci iz **Španije**. Seveda bodo program kot vsako leto zaokrožili naši očarljivi domačini, **Slovinci**. Saj se vidimo, kajne? Veseli vas bomo!

Alenka Klemenčič, Producentka Folkarta

Glasbila Darka Korošca (foto: arhiv Darka Korošca)

Oktet Deseti brat (foto: arhiv okteta)